

Den seligen Göttern, wie geht's?

Der Ring des Nibelungen in De Munt

Gerard Mortier zorgde voor een waardig afscheidsgeschenk als directeur van De Munt: een integrale uitvoering van Wagners magnum opus *Der Ring des Nibelungen*. In Etcetera 35 gaf Gunther Sergooris een korte voorbeschouwing. Hij dook vier dagen onder in het 'geval Wagner'. Een belangrijke en originele, zij het niet volledig gave productie, zo concludeert hij. Een productie die opnieuw teruggrijpt naar een meer realistische vormgeving in tegenstelling tot de meer geabstraheerde ensceneringen van de voorbije decennia.

Der Ring des Nibelungen (De Munt) - Foto Klaus Lefebvre

Naar de vier dagen *Ring* in De Munt ben je uitgekeken: een confrontatie met een werk waar je een hele tijd danig van onder de indruk bent geweest. Terwijl je klasgenoten dweepten met 'The Beatles', 'The Rolling Stones' en Boudewijn De Groot, vertoefde je in de ban van Germaanse nevelen, militante jonkvrouwen, drakenodders en krakelende goden, tot leven gewekt door de tover van het Wagne-

riaanse orkest. Dat maakte je op dat moment tot een levend anachronisme, behept met een meer dan merkwaardige afwijking. In de loop der jaren was het een ware opluchting te constateren dat er nog waren die door datzelfde virus gebeten waren. Pas later kreeg je oog voor de hoogst problematische en twijfelachtige inhouden in muzikale luxe-verpakking. Maar het 'geval Wagner' laat niet los, in de Europese cul-

tuurgeschiedenis van de laatste honderd jaar duikt hij telkens op en brengt de geesten in beroering. De ideologie die hij in zoveel bladzijden theoretisch werk verkondigd heeft en ten grondslag ligt aan zijn muziekdramatisch werk, heeft diepe en rampzalige sporen getrokken: anti-semitisme, rassenwaan en een extreem nationalisme. Maar zijn rol als vernieuwer van de Europese muziek staat buiten kijf en